

امیر عشیری

کوکائین

عشیری، امیر، ۱۳۰۳ -
کوکائین / نویسنده امیر عشیری. - تهران: دبیر، ۱۳۸۳.
۳۲۰ ص.

ISBN: 964-5967-52-x

فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا.

۱. داستانهای فارسی -- قرن ۱۴. الف. عنوان.

کتابخانه ملی ایران
کتاب ۹۲ / ش ۸۱۵۱ PIR
کتاب ۶۳۹ ع ۶۲ / ۸۱۵۳

۲۵۵۸۲-۸۳م

کتابخانه ملی ایران

انتشارات دبیر

عنوان: کوکائین

نویسنده: امیر عشیری

ناظر چاپ: هادی فخارزاده

تعداد: ۱۶۰۰

چاپ اول: ۱۳۸۴

لیتوگرافی نوین

چاپ: چاپخانه حیدری

شابک: ۹۶۴-۵۹۶۷-۵۲-X

ISBN 964-5267-52-X

رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران، در سالهای اخیر، در یکی از سخنرانیهای خود، موضوع بسیار مهمی را عنوان کردند: «تهاجم فرهنگی غرب». آنگاه این عنوان را محور اصلی بیانات خویش قرار دادند و به موارد بسیار این تهاجم اشاره فرمودند. این هشدار بیجا و در خور توجه که از آن پس مورد بحث رسانه‌ها قرار گرفت، باعث گشت که دستگاههای قضایی و سازمانها و به خصوص نیروی انتظامی، با هشیاری و آگاهی لازم برای مقابله با چنین تهاجمی، آمادگی بیشتری یابند و این پدیده مخرب را در هر شرایطی که با آن روبرو می‌شوند شدت سرکوب نمایند.

این پدیده به شکل‌های گوناگون و به گونه‌ای پنهانی همواره با تلاشی پیگیرانه در جستجوی راه‌های رخنه در ریشه‌های حیاتی امت اسلامی است که با دست یافتن به آن، نیروی مخرب خود را به کار گیرد. لیکن بیداری و هشیاری نیروی انتظامی، پاسداران مرزی و دیگر سازمان‌های ذربط، تلاش این پدیده، یعنی تهاجم فرهنگی غرب را به ناکامی کشانده‌اند. اما این ناکامی و به سخن دیگر، سرکوبی آن نمی‌تواند پایان کار باشد و می‌بایست تداوم یابد آن گونه که هست.

نوعی از این تهاجم که نام «تهاجم سیاه» برای آن مناسبتر است، با روشهای مودیانۀ هدف خود را دنبال می‌کند، مواد مخدر است، همان چیزی که غرب، تمامی هم خود را در ترویج آن استوار ساخته است، تا اصالت ملت‌ها را با این حربۀ مخرب خدشه‌دار سازد. جالب اینکه خود غربیها نیز از گزند این تهاجم سیاه، در امان نیستند. برای مثال، به سال ۱۹۱۲ برمی‌گردیم. در آن سال، آلمانیها برای تضعیف ملت فرانسه در برابر اجرای نقشه‌هایی که امپراتوری آلمان در پیش داشت - جنگ اول جهانی - طرح تهاجم سیاه را به اجرا درآورد. این طرح، پخش کوکائین ساخته شده در آزمایشگاههای آلمان، در میان جوانان بزرگ افسران

ارتشی بود. میهن پرستان فرانسوی برای مقابله با این تهاجم سیاه که خیلی سریع گسترش یافت، به پا خاستند و رئیس ستاد ارتش آلمان را متهم کردند که این سم مهلک را با هدف تضعیف نژاد فرانسوی وارد کشورشان کرده است.

در حقیقت آلمانیها، یعنی اداره جاسوسی آن کشور، در اوایل قرن ۱۹ به این فکر می افتد که برای به دست آوردن اطلاعات سری نیروی دریایی فرانسه، تنها از طریق رخنه در میان افسران جوان نیروی دریایی آن کشور در بندر تولون امکان پذیر است. این طرح، به وسیله زنی زیبا به نام «لیزوتش» که به «لیزوی زیبا» معروف بود، به اجرا در می آید. خانه مسکونی لیزوتش در حومه بندر به صورت پاتوق جوانان پولدار و افسران جوان در می آید. در آنجا تنها با مواد مخدر از میهمانان پذیرایی می شود که بیشترین توجه سرویس جاسوسی آلمان روی افسران جوان نیروی دریایی فرانسه متمرکز می گردد. از میان آنان، که از دیگران آمادگی بیشتری داشته است به دام می افتد، اولمو، افسر جوان نیروی دریایی که در شرایط مطلوب به سر می برد طعمه لیزو قرار می گیرد. شرایط اولمو، از این لحاظ مناسب حال بود که وی در مأموریت خاور دور، معتاد به تریاک شده بود، دار و ندارش را در راه اعتیاد از دست می دهد. بنابراین برای تهیه مواد، یعنی تریاک باید پول می داشت. وی به این فکر می افتد که اطلاعات محرمانه نیروی دریایی را سرقت و از این راه پول به دست آورد. طعمه لیزو با تعلیماتی که جاسوسان آلمانی به او می دهند در صدد برمی آید که دفترچه رمز نیروی دریایی را در اختیار آنان بگذارد. ولی ضداطلاعات فرانسه که از قبل او را زیر نظر گرفته بود، طرح سرویس جاسوسی آلمان را خنثی می نماید و ویلای لیزو مأمور آنها را که پاتوق جوانان شده بود، می بندد. این ماجرا سر و صدای زیادی در فرانسه به راه می اندازد و باعث برانگیختن خشم میهن پرستان فرانسوی می شود. این ماجرا و دیگر ماجراهایی از نوع آن، مثل ماجرای ماناهاری، کلاً همان تهاجم فرهنگی، یا تهاجم سیاه است که اصالت و استقلال ملتها را هدف قرار می دهد و از بین می برد.

و اما کوکائین، که برای اولین بار در سال ۱۸۵۹ به وسیله «نیمن» از

برگ کوکا به دست آمد. تا سال ۱۸۸۲ مصرف طبی پیدا نکرده بود، ولی از سال ۱۸۸۷ در ردیف مواد مخدر قرار گرفت و معتادان بسیار زیادی پیدا کرد و امروزه این ماده مخدر به صورت طبیعی از برگ کوکا در امریکای جنوبی و به صورت مصنوعی به مقدار زیاد در آزمایشگاههای امریکا و اروپا تهیه و در دسترس ثروتمندان قرار داده می شود و بطریقی دیگر به کشورهای جهان سوم صادر می شود. این نوعی تهاجم فرهنگی غرب است که برای تضعیف ملتها به کار می رود.

در این مورد، گفتنی بسیار است ولی برای اجتناب از اطاله کلام به این مختصر بسنده گردید.

* * *

نام اشخاص و مکان های اشاره شده در این داستان، ساخته ذهن نویسنده است و هرگونه همانندی نامهای حقیقی و حقوقی صرفاً تصادفی است.